

Անի Շաբաթաթերթ

مجله ادبی آنی

<http://aniletters.com>

یکصد و نهمین سالگرد نسل کشی ارمنیه

نسل کشی همچنان ادامه دارد

ویژه نامه

دسته بندی موضوعی: ادبیات
دوره انتشار: هفته نامه
مدیر مسئول: آنیتا-آرزومانیان
شماره: ویژه نامه

پست الکترونیکی:

www.ani.arzoumanian@yahoo.com

تلگرام:

t.me/anisettes

اینستاگرام:

[@anita_arzoumanian](https://www.instagram.com/anita_arzoumanian)

وب سایت:

www.ani_letters.com

www.anipoetry.ir

طراح وبسایت: داوود محمدکیا 2

[@Esher. Official](https://www.instagram.com/Esher.Official)

Genocide

خاورمیانه جایست که بدترین شکل حکومت های توتالیتر و محافظه کار در آن شکل گرفته اند. چرا که همیشه گرفتار خرافات و تعصباتی بودند که خود راهیست به سوی کشتار ملتی بی گناه. شرق توهمیست که بار سنگین زمان بر دوش یکایک ملت های گرفتار در قفس زرین بی عدالیست. جائی که رنج ها را با تازیانه هایی بر روحمان می تراشند، غم ها را می ستایند و عدالت را به دار می آویزند. نفس میکشیم اما سرب داغی در ریه هایمان جاریست، گناهمان فقط زن بودن است.

افکاری اسیدی هر لحظه چهره لیبرالیسم را می سوزاند و ایدئولوژی های هزاران ساله پشت ویتترین های رحم و مروت با نقاب خودخواهی و وحشی گری به فروش می رسند.

حیات سیاسی در شرق در کنترل اولیگاریشی مرکب از افسران ارتش، سرمایه داران و ... در حال غرق شدن است؛ و انقلاب ها در منجلاب فاشیسم مدرن در حال جان دادن اند.

فریادها به گوش نمی رسند چرا که مشروعیت زیر لگدهای قدرت دار فانی را وداع می گویند؛ و این چنین است که خاورمیانه گرفتار عادت و تقلید است، اندیشه هایش ابتکاری ندارد و خشک مغز است. چرا که سوسیالیسم با عقب ماندگی فکری و تاریخی مشرق سازگار است. اما برای دستیابی به جهانی آری از جنگ و خونریزی نیاز است زمان بایستد ، دوباره متولد شود و تاریخ به نقطه صفر باز گردد. ایسم ها نابود گردند و بشر باری دیگر از بطن منطق و خرد متولد شود.

همچنان نسل کشی در جریان است هنوز..

پر سیمرخ مرا دزدیدند
و به دستم غل و زنجیر زدند
و زبانم بستند
تا حقیقت نشود فاش
که این کشور زیبایی من است
آرتساخ، تکه که نه
آن همه ی جان من است
همه جا را بستند

نرود راز از این شهر برون
نشود فاش که این نسل کشی در جریان است هنوز
و صدای شیون
و صدای گریه

از تمام در و دیوار به گوش می آید
شب این شهر پر از تنهایی ایست
حیله ای هست و آن پنهانی ایست
پر سیمرخ مرا دزدیدند

همچنان نسل کشی در جریان است هنوز

5

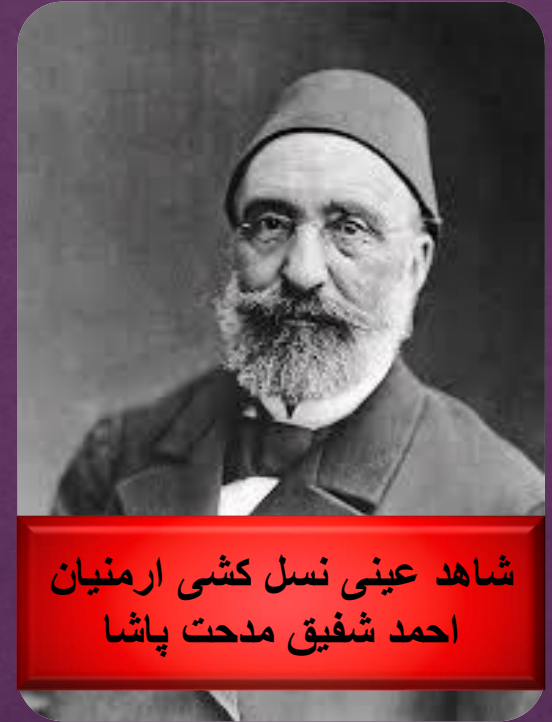
شاعر: دکتر عباس اقبال مهران

شاهد عینی نسل کشی ارمنیان

احمد شفیق مدحت پاشا (۱۸ اکتبر ۱۸۲۲-۲۶ آوریل ۱۸۸۳) یک نظریه پرداز اهل عثمانی، دموکرات و یکی از دولتمردان برجسته دولت در اواخر دوره تنظیمات بود

. شما ارمنی،ها شهروندان مؤمن و مفید برای امپراتوری؛ ترکیه مدیون خدمات برجسته ای است که به آن کردید و همچنین به دلیل توسعه اقتصادی و تجاری آن به لحاظ فکری و هنری.

در این ساعت گروهی از ماجراجویان که خود را "ترکهای جوان" می نامند در قسطنطنیه قدرت را در دست دارند و برای حفظ آن، هر روز به شرم آورترین روشها متوسل میشوند که حتی در زمان عبدالحمید هرگز دیده نشده بود. !

شاهد عینی نسل کشی ارمنیان
احمد شفیق مدحت پاشا

و ما شاهدان ناتوان این نابودی بزدلانه برادران ارمنی خود بودیم که این گانگسترها صدها هزار نفر تبعید و قتل عام کردند. برای توجیه این جنایات، دولت فعلی ترکیه بیش از یک کتابچه به طرز بدبینانه ای علیه ارمنه منتشر کرده است. پس از سلاخی زنان و کودکان، لازم بود انواع اتهامات علیه مردم بدبخت ارمنی ابداع شود.

نه به نسل کشی

ՈՂԲԱՄ ՄԵՌԵԼՈՑ

Այս լեռնակղզում լեռնաքարե՛րն են շատ,
Թե՛ կերպաձեւված շիրմաքարերը:

Եվ ծառե՛րն են շատ այս լեռնակղզում,
Թե՛ վեր ծառացած սուրբ խաչքարերը:
Եվ ավելի շատ անտա՛ռ է հատվել,
Թե՛ անսուրբ ձեռքով խաչքար է ջարդվել
Դարեր արեծեծ այս լեռնակղզում...

وقتی از وزارت کشور دستور اخراج آرامنه را دریافت کردم وانمود کردم که متوجه نشدم. همانطور که میدانید، قبل از اینکه من شروع به کار کنم، دیگر استان ها آرامنه را اخراج شده بودند. سپس یک روز عاطف بیگ (سیاستمدار) نزد من آمد و دستورات وزیر کشور مبنی کشتار آرامنه در هنگام تبعید به صورت شفاهی ابلاغ کرد. گفتم: نه عاطف بیگ، من والی هستم نه راهزن، نمی توانم این کار رو بکنم، من این پست را میگذارم و شما بیاید این کار را انجام دهید.

حسن مظهر
شاهد عینی نسل کشی آرامنه

نه به نسل کشی

**Genocide has changed geography and continues in Karabakh.
The Armenian Genocide happened 109 years ago. (1915 -1923) Why people
must not forget the tragedy.**

**David Muradian
The Milford Daily News**

**April 24th marks the 109th commemoration of the Armenian Genocide.
Our Armenian history is well documented, save for a select few who seem
to think that having a revisionist's view of history somehow changes it.**

**On April 24, 1915, most Armenian doctors, educators,
writers, intellectuals, lawyers and community leaders
were rounded up and viciously killed or forced into
death marches. The massacre left more than 1.5
million Armenian dead from the actions of Young
Turk government members.**

Genocide throughout the world has had a profound effect, and there is no doubt that this was a horrific incident, encased in a horrid part of history. Unspeakable crimes, committed by undeserving-to-mention individuals, and by a community and government who still to this day overwhelmingly denies this history.

We must recognize the happenings of 109 years ago. Wounds heal, but scars certainly remain. The healing process truly begins when all involved take responsibility for their role. We will never be able to change what happened, but we can all help with continuing to educate, so that history never repeats itself.

Armenian Genocide

April 24, 1915

history does not fade away

Armenian-Americans and human rights supporters must continue to teach individuals of this history. We must take time to reflect and remember all of our family and friends whose lives were taken. There is no mistake that we have a dark cloud hanging over our heritage due to horrific actions from others. However, we also have a ray of sunshine shining through, and that is our successes and survival.

خلیل پاشا ژنرال نظامی و سیاستمدار عثمانی بود. او در طول جنگ جهانی اول در ارتش عثمانی خدمت کرد، به ویژه در عملیات نظامی علیه روسیه در قفقاز و بریتانیا در بین النهرین.

خلیل پاشا مسئول قتل عام ارامنه در جریان نسل کشی ارامنه بود. او در کشتار غیرنظامیان در جریان محاصره وان در سال ۱۹۱۵ شرکت کرد. او دستور داد که مردان ارمنی در واحدهای تحت فرمان او به قتل برسند. یکی از افسران ترک در نیروی خلیل شهادت داد که خلیل "کل جمعیت ارمنی مرد زن و (کودک را در مناطق بیتلیس، موش و بیازیت نیز بدون ترحم قتل عام کردند. گروه من نیز دستور مشابهی دریافت کرد بسیاری از قربانیان دفن شدند.

یکی از عاملین نسل کشی: خلیل پاشا

معاون کنسول آلمان ارزروم ماکس اروین فون شوینر ریشتر گزارش داد که لشکر کشی خلیل بیگ به شمال ایران شامل قتل عام گردانهای ارمنی و آشوری و بیرون راندن جمعیت ارمنی، آشوری و ایرانی از ایران بود...

پس از شکست امپراتوری عثمانی در جنگ جهانی اول، او به دلیل نقشش در نسل کشی ارمنه در دادگاه نظامی ترکیه متهم شد. خلیل در ژانویه ۱۹۱۹ دستگیر و سپس به بازداشتگاه در مالت فرستاده شد. او موفق شد از پیگرد قانونی فرار کند و در اوت ۱۹۲۰ به آناتولی گریخت.

خلیل در ادامه در خاطرات خود مدعی شد که کم و بیش "۳۰۰ هزار ارمنی را کشته است. در جریان ملاقات با گروهی از ارمنه در ایروان در تابستان ۱۹۱۸ او اعلام کرد که کوشیده است تا ملت ارمنی را تا آخرین فرد محو کند" خلیل اقدامات خود را با متهم کردن ارمنه توجیه کرد. ارمنه تهدیدی برای امپراتوری عثمانی.

خلیل یکی از تبعیدیان مالت بود که پس از شکست امپراتوری عثمانی پس از جنگ جهانی اول توسط مقامات بریتانیا دستگیر و تحت بازداشت به مالت تبعید شد بنابراین نتوانست به جنگ استقلال ترکیه بپیوندد. وی پس از اعلام جمهوری ترکیه در سال ۱۹۲۳ اجازه بازگشت به ترکیه را یافت. وی در سال ۱۹۵۷ در استانبول درگذشت. آخرین آرزوی او ریختن مشروبات الکلی روی قبرش بود که باعث بحث و جدل در میان محافظه کاران ترکیه شد.

Daughter of Armenia by Emily Maroutian(A Beautiful Poem)

As I walk through the grounds of my native land,
As I connect with the eyes of each waving hand,
I only know 1 thing, I'm still here

As I visit each memorial & pay tribute to the shrines,
As I look at the faces of history's past crimes
I only know 1 thing, I'm still here

As they continue to deny 100 years of pain,
As they promote their lies & try to hide their shame,
I only know 1 thing, I'm still here

As they paint our lands with the blood of my brothers,
As they curse our name & the wombs of our mothers,
I only know 1 thing, I'm still here

As I wake & breath, & know that I'm still alive,
As I start my day with this declaration of life,
I only hope to remember 1 important thing,

We're still here

محمد عادل فرید پاشا وزیر در دربار محمد ششم عثمانی

در جریان جنگ، تقریباً تمام جهان متمدن از خواندن جنایاتی که ادعا می شد توسط ترک ها انجام شده بود، شوکه شدند. دور از تصور من است که بر این اعمال ناشایست که وجدان بشریت را برای همیشه می لرزاند، پرده ای بیندازم. کمتر تلاش خواهم کرد تا میزان گناه بازیگران درام بزرگ را به حداقل برسانم. هدفی که برای خودم تعیین کرده ام این است که با شواهدی که در دست دارم به دنیا نشان دهم که چه کسانی مسئول واقعی جنایات وحشتناک هستند.

شاهد عینی نسل کشی ارمنیان
محمد عادل فرید پاشا

1915-2024

برای کودکان و مادران آرتساخ...

**SAVE
ARTSAKH
FROM
GENOCIDE**

نه به این نسل کشی
نه به اجبار، به تکرار، به اندیشه کشی
همه ی لعنت تاریخ به این کار شما
این چه تاوان بزرگی ایست که تحمیل شده است
و در این واقعه قلبی ایست که غمگین شده است
آرتساخ، کم نشود سایه تو از سر ما
نشود خم کمر همت والای شما
کودکان چشم به راهند که شب خسته شود
ظلمت از اشک دو چشمان تو شرمنده شود
وای از این همه بدعهدی باران بهار
داروگ هیچ مخوان، خسته ام از این زندان
وای از تیزی دندان سپید گرگان
آرمان همه ارمنیان، یعنی تو
یک وجب کم نشود وسعت تاریخی تو
همه سرباز وطن، صف به صف و آماده
جان ناقابل خود در کف دست آماده
آرتساخ¹⁷، ای وطن مادریم خوب بدان
ریشه ام ارمنی و تا به ابد پاینده

همانطور که میدانید اخراج (ارمنی ها) رویدادی بود که خشم جهان را برانگیخت و باعث شد ما را قاتل بدانند.

فهمی (اتاج) با اشاره به اموال و دارایی های صادره شده آرامنه اضهار داشت: هیچ مال مسلمانی از بین نرفت، شما نمیتوانید این حقایق را با بررسی سوابق قدیمی رایزنی های پنهانی مشخص کنید. مجلس در آن زمان به طور مخفیانه به وزیر دارائی اطمینان داد که این قانون در مورد مسلمانانی که در نتیجه جنگ فرار کرده اند اعمال نخواهد شد. تنها پس از ثبت این تضمین ، آن قانون را به جهانیان اعلام کردیم.

حسن فهمی: شاهد عینی و یکی از عاملین نسل کشی ارمنیان

در حال حاضر ، ما این رویه را تکرار می کنیم. حسن فهمی: سیاستمدار ترک و نماینده هر دو مجلس ملی جمهوری ترکیه و پارلمانی عثمانی بود. از سوی مصطفی کمال آتاتورک به سمت وزیر کشاورزی و وزیر دارایی منصوب شد.

Genocidio

تاریخ نفرت انگیز نقش بسته اند
عدالت دست هایش
آلوده به بی عدالتیست
لحظه به لحظه با نوایی آرام
ایدئولوژی های پارینه سنگی را
زیر خاک سرخ نابرابری
همبستر با کرم ها خواهم کرد.

شاعر: آیتا آرزومانیان

اشاره به واقعه نسل کشی ارامنه در سال
۱۹۱۵ توسط دولت ترکیه عثمانی...

خورشید اشک ریزان
از دریچه پنجره های ۱۹۱۵
همواره بر
یکشنبه های بی رحم
طلوع میکند
طلای سیاهی که بدن های عریان
بیست عروس بیگناه را
غسل داده و رقص کنان
میان شعله های آتش
رهسپار ابدیت کرده اند
اکنون می سوزانند
جان هزاران انسان بیگناه را
میان آتشفشانی از
اجساد سرگردان
دیدگانمان را کور کرده اند
کور خواهد ماند
چگونه می توان دید
رنج هایی که با تازیانه های
دیکتاتورهای فاسد
بر روح زخمی و شرمگین

شاهد عینی نسل کشی ارمنیان ، مصطفی یا مولکی افسر نظامی و رئیس دادگاه نظامی عثمانی

هموطنان ما مرتکب جنایات ناشنیده ای شدند، به همه روشهای قابل تصور به استبداد متوسل شدند، تبعیدها و کشتارها را سازماندهی کردند، روی نوزادان نفت ریختند و آنها را سوزاندند، زنان و دختران را جلوی چشمان والدین خود که دست و پا بسته بودند تجاوز کردند، دختران را جلوی چشمانشان بردند. اموال شخصی و املاک را تصاحب کردند، مردم را به بین النهرین راندند و در راه با آنها غیرانسانی رفتار کردند... هزاران انسان بی گناه را در قایق هایی که در دریا غرق شدند؛ سوار کردند... آرامنه را در غیر قابل تحمل ترین شرایط قرار دادند.

شاهد عینی نسل کشی ارمنیان
افسر مصطفی یامولکی

مصطفی یاموکی (۲۵ ژانویه ۱۸۶۶-۲۵ مه ۱۹۳۶)، همچنان معروف به "نمرود" مصطفی پاشا، افسر نظامی اهل کرد، رئیس دادگاه نظامی عثمانی، وزیر آموزش و پرورش در پادشاهی کردستان بود. و روزنامه نگار. مصطفی در شهر سلیمانیه که در آن زمان در ولایت موصل امپراتوری عثمانی بود به دنیا آمد.

نقش کاریکاتوری سازمان های حقوق بشری در عدم بروز جنگ و پایان دادن به آن

سازمان های بین المللی بازیگرانی هستند که صرفا ابزاری در دست دولت های قدرتمند برای وجهه ی حقوق بشر و انسان دوستی در ظاهر و نیل به اهداف پنهان در باطن هستند. هیچ کدام از این سازمان در جهت اهداف ذاتی خودشان عمل نکرده اند. که اگر چنین بود واقعه کشتار بوسنی اتفاق نمی افتاد که امروز شاهد کشتار و تعرض به مرزهای قانونی کشور ارمنستان باشیم. امروز ما مشاهده میکنیم که عملکرد ضعیف و کاریکاتوری سازمان های حقوق بشری باعث گردیده است که حقوق بشر، حقوق زنان و صلح جهانی به زیر سوال رود. از اعدام های بی شمشیر، واژه های خشکیده در گلو و آلاهی های بردار آویخته و سرزمینهای غسل شده با خون شهدا نمونه های از عملکرد پوچ سازمان های بین المللی در طول ادوار بوده است. بی عدالتی، نابرابری، نسل کشی و جنگ و کودکان یتیم شده ماحصل وجود سازمان های بین الملل هستند. جویبار حقوق بشر با سدهای دولت های در راس و قدرتمند خشکیده است و دنیا چون اردوگاه شکنجه برای بشر به چنگال گرگان سیاست مدار در آمده است. حقوق زنان در سرتاسر دنیا با تبعیض سن، قومیت، آیین ها، شهروندی، تحصیلات و سلامت... سرکوب و به نوعی نادیده گرفته شده است. در این قهقرای تاریخی که هر لحظه میان آشوبی که شرق را در دستان پلید غرب و غرب را به دستان خونین شرق اسیر کرده است، انسان ها را با شعارهای آزادی و برابری پشت درهای بسته حقیقت با دی اکسید کربن بی قانونی در گورستان افکار زنده به گور میکنند.

اقبال خاموش جوانان با باروتی از حسرت ها و دردها در کارگاه تقدیر روزگار در حال انفجار است و در خیابان متروک عدالت صحبت از کدام حقوق²¹ بشری ایست که دنیا این چنین پر از زخم و خشم و نفرت گشته است. روی نقشه ی آبی رنگ جهان ما را تکه تکه کرده اند و قانون های نانوشته را بر ما دیکته میکنند.

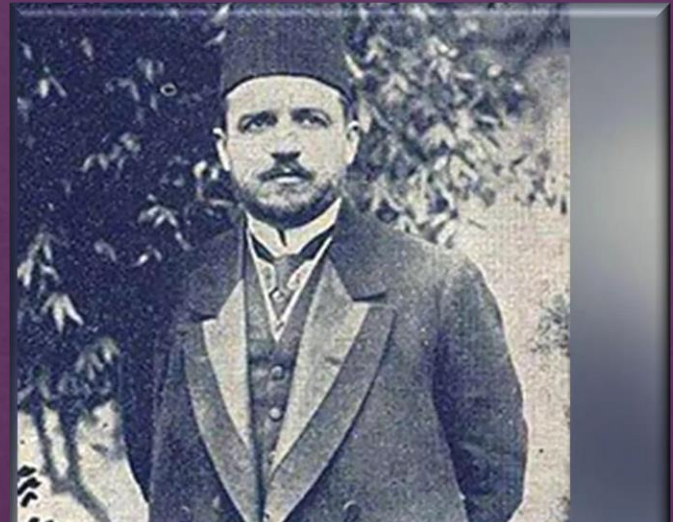
و منادیان و سازمان های حقوق بشری در پشت میز به نظاره نشسته اند و صرفا با یک بیانیه ی ضعیف و بدون ضمانت اجرایی به اعمال نظر میپردازند. ارمنستان امروز نیازمند حمایت جهانی و اجماع کشورها برای رسیدن به حقوق قانونی خود است که در طول تاریخ نادیده گرفته شده است. پدران و مادران میخواهند به فرزندان خود پاسخ دهند که چرا ارمنستان هر روز کوچک و کوچکتر میشود و کسی در مقابل این سوال پاسخی نمی شنود.

نویسنده: آنیتا آرزومانیان

شاهد عینی و یکی از عاملین نسل کشی ارمنیان: تحسین بی سیاستمدار و فرماندار شهرهای وان، ارزروم.

در هنگام تبعید ارمنی ها در ارزروم بودم... کاروان هایی که مورد حمله و کشتار قرار گرفتند ناشی از اقدامات کسانی بود که تحت نام "تشکیلات مخصوصه" تجمع کرده بودند. تشکیلات مخصوصه از دو واحد تشکیل شده بود. وقتی از ارزروم برگشتم، تشکیلات مخصوصه به یک قدرت بزرگ تبدیل شده بود و آنها درگیر جنگ شده بودند. ارتش از آن خبر داشت. سپس تشکیلات مخصوصه دیگری بود که بر روی اسناد و نامه های امضای بهاءالدین شاکر روی آن بود. به عبارت دیگر، او به عنوان رئیس تشکیلات مخصوصه تلگراف می فرستاد... بهاءالدین شاکر دو رمز داشت.

یکی از عاملین نسل کشی ارمنیان:
تحسین بی

او با طلعت پاشا و با وزارت کشور و وزارت جنگ ارتباط برقرار می کرد. در دوران تبعید با ارتش نیز ارتباط برقرار می کرد.

Ermeni Soykırımı'na değil

"Life in concentration camps" - Armenian Genocide of 1915: ↓ FRENCH ↓

Located on the left bank of the Euphrates, the Rakka camp could "only" accommodate twenty-five thousand deportees within its walls. In order to gain access to the city and to be spared, it was necessary to pay enormous "Bakshish" or bribes in the order of three gold pounds per person.

The survivors were mostly orphans or widows, sick, abandoned, exhausted or poor. Here also reigned the same infection, the same pestilential smell of corpses and excrement, which surrounded these abandoned beings subjected to extreme misery.

The old died, victims of famine or disease, while the new came to take their places.

The situation of the orphaned children was the most pitiful and heartbreaking, half-naked, hands and feet covered in filth, faces flooded with black sores. They dragged themselves in the market, the streets or the squares, while hunger devoured their entrails like a worm. To survive they rummaged with their hands in the accumulated garbage, the excrement of beasts of burden; they pecked them like hens and, after extracting the barley grains, ate them...

Rakka was on the road to Deir-Zor, the final terminal of the survivors of the Armenian Genocide.

"La vie dans les camps de concentration » - Génocide des Arméniens 1915: Via Antoine Bedrossian FB Page. Située sur la rive gauche de l'Euphrate, le camp de Rakka pouvait accueillir dans ses murs "que" vingt-cinq mille déportés. Déjà pour avoir accès à la ville et être épargnés il fallait verser des « baghchichs » énormes de l'ordre de trois livres or par tête.

Les survivants étaient pour la plupart des orphelins ou des veuves, malades, abandonnés, épuisés ou pauvres. Ici également, régnaient la même infection, la même odeur pestilentielle des cadavres et des excréments, qui entouraient ces êtres abandonnés soumis à une misère extrême. Les anciens mouraient, victimes de la famine ou de maladies, tandis que les nouveaux venaient prendre leurs places.

1915-2024

1915-2024

La situation des enfants orphelins était la plus pitoyable et la plus déchirante, à moitié nus, les mains et les pieds couverts de crasse, le visage inondé de plaies noires. Ils se traînaient dans le marché, les rues ou les places, tandis que la faim leur dévorait les entrailles tel un ver. Pour survivre ils fouillaient avec les mains les ordures accumulées, les excréments des bêtes de somme; ils les picoriaient tels des poules et, après en avoir extrait les grains d'orge, les mangeaient...

Rakka était sur la route de Der-Zor : lieu du parachèvement du génocide

D'après le livre de Raymond H. Kévorkian - Historien "Le Génocide des Arméniens".

26
Une scène de vie du camp de déportation de Rakka
Désert de Syrie
(Collection du Musée du génocide arménien)

متاسفانه، رهبران دوران جنگ، آغشته به روحیه ی راهزنی، قانون تبعید را به گونه ای اجرا کردند که میتوانست از تمایلات خونخوارترین راهزنان پیشی بگیرد. آنها تصمیم گرفتند آرامنه را از بین ببرند و آنها را نابود کردند. جنایاتی که علیه آرامنه انجام شد، کشور ما را به یک کشتارگاه عظیم تبدیل کرد. مصطفی عارف: وزیر کشور

مصطفی عارف دمیر:
شاهد عینی و یکی از عاملین
نسل کشی ارمنیان

#Մեր_պատմությունը

Հայոց Ցեղասպանությունն իսկական
ցեղասպանություն է և ոչ թե ջարդ,
սպանություն կամ այլ բան: Եթե 1915-ին
տեղի ունեցածը ցեղասպանություն
չանվանենք, այդ դեպքում պետք է ասել, որ
որևէ ցեղասպանություն չի եղել աշխարհում:
Սա է տրամաբանությունը. իրերը պետք է
անվանվեն իրենց անուններով:

ԹԱՆԵՐ ԱՔՉԱՄ (թուրք պատմաբան)

1.500.000+1

Հրանտ Դինքի սպանությունն (թուրքերեն՝ Hrant Dink suikastı), թուրքահայ հայտնի լրագրող Հրանտ Դինքի սպանությունը, որը տեղի է ունեցել 2007 թվականի հունվարի 19-ին Ստամբուլում՝ «Ակոս» թերթի խմբագրության շենքի դիմաց: Հրանտ Դինքը եղել է «Ակոս» երկլեզու (հայերեն և թուրքերեն) շաբաթաթերթի գլխավոր խմբագիրը, ով Թուրքիայում բացահայտ խոսել է Հայոց ցեղասպանության եղելության փաստի վերաբերյալ: Հրանտ Դինքը մշտապես հանդես է եկել հայ և թուրք ժողովուրդների երկխոսության կոչերով՝ նշելով, որ երկու ժողովուրդների երկխոսությունը կհանգեցնի երկու երկրների միջև հարաբերությունների կարգավորմանը: Հրանտ Դինքը քննադատել է թուրքական կառավարության գործողությունները էթնիկ փոքրամասնությունների ճնշման և մարդու իրավունքների ոտնահարման համար: Սպանությունից առաջ նա դատապարտվել է Թուրքիայի ԲՕ 301 հոդվածով՝ «թուրք ազգին վիրավորելու համար»: Նրա սպանությունից հետո Թուրքիայի ողջ տարածքում տեղի են ունեցել բազմահազարանոց ցույցեր: Սպանությունը խորապես քննադատել են նաև միջազգային հանրությունը և օտարերկրյա պետությունների ղեկավարները:

برای ارسال آثار خود جهت انتشار در مجله ادبی آنی و درج آگهی با
شماره واتساپ و تلگرام زیر تماس حاصل فرمایید:

09223789180

هر چهارشنبه منتظر حضور شما در شبکه های اجتماعی و
سایت رسمی مجله هستیم.

Instagram: @anita_arzoomanian
t.me/ani_letters
www.ani_letters.com

